

מסורת הש"ס

(א) [ע"ז עד :], (ב) לעיל כו.,
(ג) [לעיל מו : חטו :], (ד) [שבת
קז : ישי"ג], (ה) כס"א :
כתורת, (ו) [לעיל כ :], (ז) [ג"ל
לז].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואע"ג כו'
לפסוקה והיו בחרדין:

מוסף רש"י

[illegible]

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

וְלֹא עִירְבוּ. בְּנֵי מִרְסַּת עִם בְּנֵי חָזַר אָלֶּה לְבָדֵן וְאֵלֶּה לְבָדֵן:
אֵלֶּם יְיָ לְפָנֵיהֶם. לְפָנֵי הַמִּרְסָּה לְרַגְלֵי הַכֶּכֶּס׃ תַּחֲתֹת עֲלִייתָהּ: דָּקָה.
סִפְתָּה קָטָן גּוֹבֵה אֲרַכְתָּה אֵין אִוְסָרִין בְּנֵי מִרְסַּת עַל בְּנֵי הַחֶזֶר דֵּהָ
אִסְתַּמְלָן לְהוֹ: וְאֵם לֹא אֲדִירָם. אֲלֵמָה חֹמֶת סִפְתָּ עֲלֵיו וְאִסְלִיו
בְּרָלָה גִּבּוֹם: אֲדִירָם

לחומר: **בדלג** גבוה ^י. **דליכט**
לחומר מורת מחלה עולה: **כי עביר**
דקא **לפניה** מאי ^י והיה כל
הרפסות כשיבוימה גומיה ופחיה
והיה ^י והיה כל כשתי חזירות שאין
ביתל ^י **מנופסת**. מוקפס.
מחילה ^י **קניב** אלא שנשאר לפניה ^י
אמזות ^י **דנין** פתח בלא היקף ^י **דאי** עבד
דקא ^י **קולן** נפשיות ואי ^י לא ע"כ
לחומר ^י **נמי** פתח הוא הואיל ^י **דלא**
גבוה ^י **שדלג**. וקק ^י **קולס** אלא
^י **קולס**: **פורס** מחילה ^י. **ענין**. ואין
מטענין המחילה למזה ^י **כנפין** הכותל
יוסתר מעשר ^י **דאמר** לקמן מערבין
ואחד ואין מערבין ^י **שנים** אלא ^י **זנו** אחד
מערבין ולקולא ^י **יהי** פסחה ^י **רזו** שניהם
מערבין לחומר ^י **לא** אמרין ^י **לעניניה**
למחילה ^י **דכל** בעירובין ^י **להקל**: ומי
^י **אמר** **שמואל**. ואם ^י **מטענא** ^י **קולס**
למחילה לחומר: ^י **דלא** **אנא** ^י **אופוס**.
למלא ^י **אע"ג** ^י **דגבוה** ^י **מרפסת** ^י **אמי**
^י **קולס** ומבטיל ^י **ליה**: **בדלג** גבוה ^י **כו**.
^י **בדלג** ^י **קולס** ^י **נמי** ^י **בטלה**: **דליעבר**
^י **ממאחין**. ועיר ^י **אל** ^י **רבים** ונעשית ^י **אל**
^י **יחיד** ^י **הוא** ונעזר ^י **שיר**: **דפסיח**
^י **לגסהר**. פסחיהן אחורי העיר ^י **לנהר**
^י **ולא** ^י **יה** ^י **לס** ^י **פתח** ^י **פסח** ^י **לעיר**: **דאי**
^י **נענו** ^י **לעירוב**. הן ^י **דמשיח** ^י **מזו**
^י **מעירי**: **איציבד** ^י **דחז**. **כווי**. חלוטות
^י **שמש** ^י **בין** ^י **ד** ^י **לד** ^י **העיר** ^י **דאי** ^י **נעו**
^י **היו** ^י **מזו** ^י **מעריב** ^י **ואעבידיהו** ^י **שיר**
^י **למלא** ^י **דלא** ^י **עבידיהו** ^י **דכדיהו**: **ערפייא**
^י **מעריבין**. שבוטות שבוטות ^י **ולא** ^י **יהי**
^י **דאי** ^י **העיר** ^י **כחמ**: **שיר** ^י **דאי** ^י **שורי**.

גומא גדולה שמזמינים שם גרעין
 ומדברים למאלל בזה וזו אחת גומות
 ומדבילין בין השכונות וזכר
 שמונה מן המבואות הדיכא ומערכין
 יחד ולא היו מתקנין לה לחיים משום
 עירובי של רבים ועושים של יחד היא
 וכל דא דחד היו שויר לחבריה דא
 דא היו שויר היכי מנא לעירב מבואות
 עירובי ובעי למי וקורה ככל עיירות
 הילקן שמונה לשכונה וכו' (א) חרין
 וזכר דיוטאות בעירוב מנגי שמונה וז
 וכלה שוירי הממין. שוירי עיירות וז
 שויר: כעין חדשה. עיר קטנה אחרת
 אחרת. חרין וזית למוכה כני להיות
 שנתן. מער: ולעירובו יוסר מראש. שנתן
 ואסור לעירובו. לרין עירובו למנות
 ולעטלו שהרי אין עירובו קונה לו אלא
 בשבילי מי העירובו: דא מקומה לוי
 בצא בדרך רכיון בדקום פלוני לא י
 ללפיק כל יום ממקומו אלא בעצמו
 עירובו עירוב דהתן בפרק בכל מערב
 אלא שם ממקומו שמיין מינה דאס
 אלא שם. צאחן מן הבתים העומת
 העיר אחרים לכל רוח וכל העיר

שלוש חצירות ברי, אמרי משמיה דרב הלכה

דליעלב אין מאתיק. מה שפי' בקונט' דעיר של רעים ונעשית של יחיד הוא לא צא לאפקוין והרי הוא של רעים אלא לאפקוין של יחיד ונעשית של רעים:

בדלי שיר דב' חלילות של מי נמיס
נעין והלם כר"ס: היינן דאמר
ו(י"ה) חזי נשוא. מצווחא. שם היה
מקיקס לעזא חז על חס היו
סומרין את כביס:

וְחִדְשָׁה שְׁמֹה. כִּסְפֵּר יְהוֹשֻׁעַ
(טו) הָיָה כְּמוֹכָה
נִמְרָא. שְׁהִיהָ
לֹו קָבֵלָה מִשּׁוֹם תִּנְחָל אֹו
שִׁמְכִּרְבָּהּ הִיָּה אֹוֹמֵר שֶׁ
עַל פִּי שִׁלְיָן שׁוֹם תִּנְחָל
לְפִסְקוֹ הִלֵּכָה בָּהּ אֵלֶּל שֶׁ
נִרְאִים וְקֹאֲמֵר מֵאִי נִפְקָא
לְנוֹמֵר הָא פִּסְקִינָן לְעִיל
וּמִשְׁנֵי גִמְרָא גִמּוֹר כִּי
לְחֻקּוֹ וְלִידֵעָ אֵם גִּמְרָא
כָּל

דקה ארבעה אינה אוסרת ואם לאו אוסרת
הכא במאי עסקינן דלא גבוה מרפסת עשרה ואי לא גבוה מרפסת עשרה
כבי עביד דקה מאי הוי במגופפת עד עשר אמות דכיון דעביד דקה
איסתלוקי איסתלק מהכא הנהו בני קקווא דאזי לקמיה דרב יוסף אמרו
ליה רב לן גברא דלעירב לן מאתא א"ל לאבוי זיל ערב להו ^ווהו דלא
מצווח' עלה כבי מדרשא אזל להנהו בתי דפתחי לנהרא אמר
הני להוי שיוור למתא הדר אמר אין מערבין את כולה תנן [מכלל] דאי
כעני לעירובי מצי מערבי אלא איעביד להו כווי דאי בעו לעירובי דרך
חלונות מצו מערבי הדר אמר לא כעי ^ודהא רבה בר אבהו מערב
לה לכולה מחווא ערסייתא ערסייתא משום פירא דבי תורי דכל חד
וחד הוי שיוור לחבריה ואע"ג דאי בעו לערובי בהדי הדדי לא מצו
מערבי הדר אמר לא דמי התם אי כעי לערובי דרך גנות והני לא
מערבי הילכך נעבדן כווי הדר אמר ^וכווי נמי לא כעי דההוא בי
תיבנא דהו"ל למר בר פופידתא מפומבדיתא ושויה שיוור לפומבדיתא אמר
היינו דאמר לי מר חזי דלא מצווחת עלה כבי מדרשא: אלא א"כ עשה
חוצה לה כעיר חדשה: תנא א"ר י' הורה עיר אחת היתה ביהודה וחדשה
שמה והיו בה ג' דורות אנשים ונשים וטף ובה היו משערים חכמים והיא
היתה שיוור איבעיא להו חדשה מהו ^וחדשה כי היכי דאזי הויא שיוור
לגדולה גדולה נמי הויא שיוור לקטנה אלא כעין חדשה מהו רב הונא ורב
היהודה חד אמר כעיא שיוור וחד אמר ^ולא כעיא שיוור: ר"ש אומר ג' הצירות
יכו': ^ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כר"ש רבי יצחק אמר אפי' בית
אחד וחצר אחת חצר אחת ס"ד אלא אימא ^ובית אחד בחצר אחת אמר ליה
אבאי ^וליב יוסף הא דרבי יצחק גמרא או סברא ^ואמר ליה מאי נפקא לן מינה
אמר ליה גמרא גמור ומורתא תהא: ^ומתני' ^ומי שהיה במזרח ואמר לבנו
ערב לי במערב במערב ואמר לבנו ערב לי במזרח אם יש הימנו ולביתו
אלפים אמה ולעירובו יותר מכאן מותר לביתו ואסור לעירובו לעירובו אלפים
אמה ולביתו יתר מכאן אסור לביתו ומותר לעירובו ^והנותן את עירובו
כעירובא של עיר לא עשה ולא כלום נתנו חוץ לתחום אפילו אמה אחת
מה

הרבה שכל שטות יחד ככלים עיר של רבים ועשית של יחיד כל חד וחד כאנשי נפשינו
ל רבים: ואף על גב דאי בעו לעירובי לא מלי מערבי. משום פירא דמפסיק ואין יכולין
בין שמי חירות להמרין לקמן (דף פח): מערבין שנים ואין מערבין אחד: דרך גמול. שהיו
לגבי שטות זו: דהסוד כי הנבל כו'. ואמרין לקמן הלכה כר"ש דלא בעי נ' דיוורין לשזור:
עמה היתה שור לעיר גדולה הסמוכה לה: חדשה כו'. לעירובי בנפשו בנפשו כולל בלא
נ' דיוורין ואינה לגדולה: חלל אחסו כו'. חלל בלא שמי מו היו דירה: נפס אחד בלא
ר: מתני' מי שהיה במורה. בשה דקדש עליו שם היום: ואמר לבנו. לערב מבשר יום
העירוב וביתו והלכה: מותר לביתו. לדון ביתו כלומר למנות שביטתו ביתו שאינו עירב:
יתמו מעירובו דמיון דקדש עליו היום רחוק שביטתו ביתו מאלפים ומנאם שאליו יכול להלך
לפס לכל רוח וכוין ולדני עירוב היו הם שביטתו ביתו שהרי בתחום ביתו הוה. ואש"כ דלוקח'
באדק גיסא דלדון קס ליה כו' אלמא אמר שביטתו רחוק מאלפים ה"ל לא יוח מתקומו הני מילי
לקוט דרחוק מאלפים הוה ובמקום רגליו לא הוה יחלף ליה לדיקני ליה אין לו שביטה כלל
וחו ועירב במקום שאינו עירוב יש לו שביטה בביתו דשבתתא בביתו יחלף ליה לדיקני בשאין
(ועל דף לה.) גבי מתגבול חוק לחסום ספק מבשרו יום ספק מתחשבה בביתו יחלף חמר בגל ולא קמי
עירוב יש לו שביטה בביתו: אסור לביתו. לדון ביתו למנות מביתו אלפים לכל רוח: בעירוב
בחוק שנעשים אמה וסמרים: לא עשה ולא כלום. שהרי בלא עירוב נמי יש לו מן
לו כארבע אמות: נסנו חוק לפסחו. מפרש בגמרא [ע"פ] חוק לעירובי של עיר:
מה

שמעון. רבי יצחק אמר אפילו בית אחד בחצר אחד הוי שיוור, והא דרי' יצחק גמרא היא. מתני' מי שהיה במזרח

עין משפט
נר מצוה

מח א מ"י פ"ה מהל'
פירושין הלכה כב
סמג עשין דרבנן א עוש"ע
א"ח פ"י שלב עש"ף ב:
סמג ב עוש"ע שס עש"ף
ג:

1 א טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּס סִפִּיף אֶ:
 2 ב ד טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּס סִפִּיף אֶ:
 3 ג ה טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּס סִפִּיף
 אֶ:
 4 ד ו מִי' סִי' מֵהֶלֶסֶת
 עִירֻבֵּן הֶלֶסֶת ד
 טוֹשֵׁעַ אִ"ח סִי' מִי'
 5 ז ח מִי' שֶׁסֶּס הֶלֶסֶת ה
 טוֹשֵׁעַ אִ"ח סִי' מִי'
 6 ט י טוֹשֵׁעַ אִ"ח סִי' מִי'

רבינו חננאל

[illegible]